

329

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-10.0911 - 408 /10

z dnia 15 grudnia 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność uchwały Nr XXXIV / 451 / 2010 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu pod budownictwo mieszkaniowe i usługi rzemiosła w rejonie ulic Sokołowskiej i Łokietka we Wrześni i Gutowie Małym - ze względu na istotne naruszenie prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2010 r. Rada Miejska we Wrześni podjęła uchwałę Nr XXXIV /451 / 2010 w sprawie: miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu pod budownictwo mieszkaniowe i usługi rzemiosła w rejonie ulic Sokołowskiej i Łokietka we Wrześni i Gutowie Małym, którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 19 listopada 2010 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt. 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) w planie miejscowym określa się obowiązkowo stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy, tj. tzw. opłatę planistyczną.

Uszczegółowienie tego przepisu znajduje się w § 4 pkt. 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 163, poz. 1587), zgodnie z którym ustalenia dotyczące stawek procentowych powinny zawierać stawki procentowe w przedziale od 0 % do 30 % i dotyczyć wszystkich terenów, określonych w projekcie planu miejscowego, przy czym ich wielkość może być różna dla poszczególnych terenów lub grup terenów.

W § 23 uchwały określono stawki procentowe, o których mowa wyżej, w odniesieniu do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług i rzemiosła oraz dla terenów zieleni nieurządzonej.

W planie nie określono stawek procentowych dla terenów dróg publicznych klasy drogi dojazdowej, terenów dróg publicznych klasy drugiej lokalnej, terenów infrastruktury technicznej elektroenergetycznej, terenów rolniczych oznaczonych odpowiednio KD-D, KD-L, E oraz 2R.

Ustalenia planu dotyczące terenów rolniczych 1R i 2R, na których ustanowiono również strefę bezpieczeństwa dla rurociągów naftowych ER, powinny jednoznacznie określać zakaz zabudowy obiektami budowlanymi.

W § 17 pkt. 1 uchwały ustalono zakaz lokalizacji wszelkich budowli oraz składowania materiałów łatwopalnych, zakaz lokalizacji budowli tymczasowych i ogrodzeń, nakazano wykorzystywać teren pod uprawy rolne, co jednoznacznie nie wyklucza możliwości realizacji obiektów budowlanych stanowiących budynki.

Plan miejscowy stanowi podstawę do rozstrzygnięcia w sprawach indywidualnych, w tym do wydawania decyzji administracyjnych, w związku z czym jego ustalenia powinny być jednoznaczne i nie powinny budzić wątpliwości interpretacyjnych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały, która w istotny sposób narusza obowiązujące prawo.

Od niniejszego wskazania przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu – za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego - w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek